

den laver en fællesaftale, hvorved man fraviger flygtningekonventionens princip om asylsagsbehandling? Mener hr. Klaus Hækkerup ikke, at det må være et problem for FN's Højkommissariat, hvis andre lande i verden træffer den samme beslutning? Tror hr. Klaus Hækkerup, at de 26-30 mio. interne og eksterne fordrevne flygtninge, der er rundt omkring i verden, vil have nogen steder at flygte hen, hvis andre lande træffer den samme beslutning, som man rent faktisk har truffet i form af en protokol til Amsterdamskontraktaten, om, at man ikke er berettiget til asylsagsbehandling inden for en bestemt gruppe af lande?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår, at når Socialdemokratiet ikke mener, at folk fra andre EU-lande skal have mulighed for at søge asyl i Danmark, så er det, fordi den socialdemokratiske ordfører formoder, at England er et retssamfund. Det kan hr. Klaus Hækkerup jo så skrive til dem, der sad 20 år i fængsel og derefter fik en undskyldning, fordi det var fuldstændig forkert, at de havde været i fængsel. De vil sikkert være glade for sådan en konstatering.

Er den socialdemokratiske ordfører ikke enig i, at man selv i et retssamfund kan forestille sig enkeltpersoner, som bliver uretfærdigt forfulgt? Kan det ikke ske selv i et retssamfund? Ellers kan jeg da godt hjælpe den socialdemokratiske ordfører og komme med adskillige eksempler, der viser, at selv i et retssamfund kan folk blive urimeligt og uretfærdigt forfulgt, og at det derfor kan være rimeligt, at muligheden for at søge asyl i et andet land eksisterer.

Så mener den socialdemokratiske ordfører stadig væk, at bare fordi man kan formode, at f.eks. England er et retssamfund, så skal den regel ikke eksistere?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Først til hr. Thulesen Dahl, som mener, at der er en kløft mellem det, befolkningen ønsker, og det, et EU-flertal, som han kalder det, her i Folketinget ønsker. Det mener jeg ikke der er. Jeg mener, at befolkningen meget klart har tilkendegivet, at den ønsker, at der er grænser for, hvor langt Danmark skal afgive kompetence på det her område, og at den vil spørges, inden der bliver afgivet yderligere kompetence, og det

agter vi at respektere. At påstå, at der skulle være en sådan kløft, er jo det rene nonsens for at sige det ligeud. Vi har en aftale med befolkningen, og den agter vi at holde.

Hr. Keld Albrechtsen spørger til, når der skal indføres nye Schengenregler om grænsekontrol, og nævner Kastrup Lufthavn. Her spørger han: Hvad så, når der afholdes et møde, hvor der skal træffes passende foranstaltninger? Men de skal ikke træffes på et møde. Det skal mellem de interesserede parter drøftes, hvad der kunne være passende foranstaltninger, hvor store problemerne er i realiteten. Og Danmark må i givet fald selvfølgelig sige nej, hvis vi ikke ønsker at følge de regler, som de andre lande i Schengen eller i EU har ønsket at fastsætte ved flertalsafgørelse.

Fru Anne Baastrup spørger om asylsagsbehandlingen, og om vi virkelig kan støtte et system, hvor folk ikke er berettiget til asylsagsbehandling i EU. Men det er forkert, for borgere er berettiget til asyl. Flygtninge, der kommer til et land som asylsøgere, er berettiget til asylsagsbehandling efter reglerne i det pågældende land.

Det, vi har ønsket at undgå, er, at asylsøgere kommer i klemme, ved at reglerne er forskellige fra det ene land til det andet. Hvis reglerne i et land f.eks. siger, at der er lang ventetid, eller at man skal melde sig som asylsøger kort tid efter, man er flygtet, så skal man ikke komme i klemme i forhold til et andet land, hvor reglerne er anderledes, bare fordi man tilfældigt søger det første land. Der er flere eksempler på, at asylsøgere på den måde er kommet bagud.

Hr. Søren Søndergaard spørger, om man nu også kan lægge til grund, at det er retssamfund inden for Schengensamarbejdet. Der vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at det kan man, og det kan man, fordi de grundlæggende menneskerettigheder er blevet en del af Amsterdamskontraktaten. Det er en meget, meget vigtig forudsætning at gøre sig klart. Det er et retssamfund, vi er ved at bygge op. Der bliver selvfølgelig begået fejl – det gør der i ethvert retssamfund – men at gøre fejlen til normen, og at tage udgangspunkt i en fejlbehandling som grundlag for at lave normer i et samfund er da forkert.

Formanden:

Der bliver så en tredje og sidste runde korte bemærkninger.